

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): MICRONIX spol. s r. o., IČO: 31643761, Jegerovova 14036/37, Banská Bystrica, právne zastúpený: Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., IČO: 35906464, proti žalovanému: Protimonopolný úrad SR, IČO: 00699063, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2014/KH/1/1/023 z 12. februára 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/92/2020-170 z 30. septembra 2020, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa **zamietla**.

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 2S/92/2020-170 z 30. septembra 2020 (ďalej aj len „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu SR č. 2014/KH/1/1/023 z 12. februára 2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“).
2. Rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2014/KH/1/1/023 zo 7. augusta 2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) v spojení s napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté okrem iného tak, že konanie podnikateľov:
 - MAHRLO, s.r.o., IČO: 36318132, Halalovka 2393/24, Trenčín (ďalej aj len „MAHRLO“), v čase najneskôr od 3. marca 2011, minimálne do 5. augusta 2011,
 - žalobcu - MICRONIX spol. s r.o., IČO: 31643761, Jegerovova 14036/37, Banská Bystrica,

v čase najneskôr od 19. júla 2011, minimálne do 05. augusta 2011,

- SlovEuroasia, a.s., IČO: 36631752, Strieborné námestie 2, Banská Bystrica (ďalej aj len „SlovEuroasia“), v čase najneskôr od 27. júla 2011, minimálne do 5. augusta 2011,

- Ing. Vladimír Karvacký - APRES, IČO: 43314406, Pravenec 309, Pravenec, v čase najneskôr od 3. marca 2011, minimálne do 5. augusta 2011 a

- Ing. Adriana Ondriková, IČO: 41520700, Partizánska 138/131, Žiar nad Hronom v čase najneskôr od 3. marca 2011, minimálne do 5. augusta 2011,

spočívajúce v tom, že títo podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií a kontaktov koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky spoločností MAHRLO, žalobcu a SlovEuroasia v procese verejného obstarávania verejného obstarávateľa Stredná odborná škola letecko-technická, IČO: 17638593, Legionárska 160, Trenčín s názvom zákazky Dodávka učebných pomôcok a ďalších potrieb, dátum zverejnenia výzvy na predloženie ponuky a účasti vo verejnom obstarávaní 30. marca 2011, a tento svoj zámer následne realizovali predložením zosúladených ponúk, je dohodou obmedzujúcou súťaž spočívajúcou v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru, v dohode o rozdelení trhu a v koordinácii správania v procese verejného obstarávania, ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu dodania učebných pomôcok a ďalších potrieb určených na vzdelávacie účely na území Slovenskej republiky a ktorá je podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 3 písm. a/, c/ a f/ zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 136/2001 Z.z.“ alebo „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v znení účinnom do 31. decembra 2011, zakázaná. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. žalovaný za uvedené konanie uložil žalobcovi pokutu 62139,- €.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný poukázal na e-mailovú komunikáciu medzi žalobcom a spoločnosťou MAHRLO, z ktorej vyplýva koordinácia ich postupu vo verejnom obstarávaní. Ďalej poukázal na vykonanie analýzy cenových položiek uvedených v ponukách, ktoré boli jednotlivými podnikateľmi postúpené do verejného obstarávania, z ktorej vyplynula mimoriadna konštantnosť cenových indexov v prípade všetkých 158 položiek predložených do verejného obstarávania. Žalovaný uviedol, že porovnaním ponúk uchádzačov vo verejnom obstarávaní MAHRLO a žalobcu sa potvrdila mimoriadna zhoda ponúk aj pri výpočte výslednej cenovej ponuky, kedy sa existencia cenového indexu potvrdila pri všetkých cenových položkách. Stotožnil sa so záverom prvostupňového orgánu v tom, že spoločnosť MAHRLO bola vodcom, resp. iniciátorom daného porušenia, čo preukazuje e-mail zo dňa 19. júla 2011, z ktorého vyplýva, že MAHRLO vypracovala pre žalobcu cenovú ponuku, ktorú žalobca následne predložil do verejného obstarávania ako svoju vlastnú ponuku. V konaní nebolo sporné, že MAHRLO bol na predloženie ponuky oslovený zo strany Strednej odbornej školy letecko-technickej, pričom v dôsledku kartelovej dohody nedošlo k efektívnemu vynakladaniu verejných financií. Poukázal na to, že funkcia tendrov spočíva vo výbere najlepšej ponuky s cieľom šetriť verejné prostriedky a, že proces verejného obstarávania smeruje k efektívnemu využívaniu verejných prostriedkov iba za predpokladu, že ponuky sú vypracované a predložené do tendra nezávisle. K tomu uviedol, že koordinácia uchádzačov v procese verejného obstarávania tento súťažný proces úplne deformuje a nahrádza ho dohodou obmedzujúcou súťaž. V nadväznosti na uvedené poukázal na to, že v tomto prípade dohoda obmedzujúca súťaž má povahu cieľovej dohody, pričom v takýchto prípadoch nie je potrebné skúmať reálny protisúťažný účinok (teda či dohoda spôsobila skutočné alebo možné obmedzenie hospodárskej súťaže). Žalovaný preto neakceptoval námietky spoločnosti MAHRLO o tom, že nedošlo prekročeniu predpokladanej hodnoty zákazky, ale stotožnil sa

so závermi prvostupňového orgánu o účasti spoločnosti MICRONIX na dohode obmedzujúcej súťaž na trhu dodávky učebných pomôcok.

4. V žalovaným získanom e-maile zo dňa 19.07.2011 B.. C. G. pôsobiaci ako obchodný sprostredkovateľ MAHRLO na základe zmluvy o sprostredkovaní žiadal B.. R., pracovníka žalobcu, aby vložil excelovskú tabuľku, ktorá tvorí prílohu e-mailu, na svoj hlavičkový papier a zaslal na adresu MAHRLO. Prílohou e-mailu bol elektronický dokument s názvom „ATT00873.xsl,“ v ktorom sa nachádzala tabuľka s cenami s nadpisom „Micronix ponuka“ so zhodnými položkami aké boli súčasťou súťažných podkladov v predmetnom verejnom obstarávaní. Ceny uvedené v predmetnom dokumente sa zhodovali s cenami, ktoré boli spoločnosťou MICRONIX predložené v predmetnom verejnom obstarávaní. V priebehu inšpekcie v priestoroch spoločnosti žalobcu prvostupňový orgán získal elektronický dokument s názvom „mahrlo,“ nájdený na lokálnom disku B.. R., ktorý obsahoval cenovú ponuku MICRONIX z 19. júla 2011, v ktorom sa ceny zhodujú s cenami vo vyššie uvedených dokumentoch (t.j. v cenovej ponuke predloženej vo verejnom obstarávaní a v cenovej ponuke zaslanej zástupcom spoločnosti MAHRLO a žalobcu). Cenová ponuka s cenami do predmetného verejného obstarávania, ktorá bola nájdená v počítači B.. R., bola naposledy upravená o 15.50 hod a táto cenová ponuka bola následne predložená za žalobcu aj vo verejnom obstarávaní, pričom bola riadne podpísaná žalobcom. Tabuľka zaslaná B.. C. G. žalobcovi obsahovala rovnaké cenové položky v rovnakom členení a v rovnakom počte (t.j. 158 cenových položiek) ako tabuľka zaslaná ako súčasť súťažných podkladov vo verejnom obstarávaní. To nasvedčuje tomu, že obsahom e-mailu nebola ponuka spoločnosti MICRONIX ako dodávateľa spoločnosti MAHRLO, ale išlo o cenovú ponuku, ktorá mala byť spoločnosťou MICRONIX následne predložená do predmetného verejného obstarávania. Žalobcovi bolo dňa 10. augusta 2011 doručené Oznámenie o výsledku vyhodnotenia ponúk a zaslanie zápisnice, čo preukazuje podací hárok Slovenskej pošty o odoslaní a doručenia podpísaná žalobcom.

5. K uloženej pokute žalovaný uviedol, že sankcionoval žalobcu za dohodu obmedzujúcu súťaž v súvislosti s jedným verejným obstarávaním a neposudzoval túto dohodu ako „celok“ a ozrejmil ako sa vysporiadal s poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami. K povinnosti vyhodnocovať efekt dohody obmedzujúcej súťaž na hospodársku súťaž uviedol, že v tomto prípade išlo o cieľovú dohodu a pokiaľ je zistený protisúťažný cieľ dohody, nie je potrebné skúmať jej následky a tiež nie je potrebné skúmať geografický relevantný trh, na ktorý sa dohoda vzťahuje, a ani to, či bola dohoda skutočne implementovaná alebo či bola dodržiavaná zo strany daného podnikateľa. K výpočtu relevantného obratu poukázal na svoj Metodický pokyn.

6. Krajský súd poukázal na to, že vo veci už raz rozhodol rozsudkom č.k. 2S/94/2015-94 z 6. decembra 2017, ktorým žalobu podľa § 190 SSP zamietol. Na podklade kasačnej sťažnosti žalobcu Najvyšší súd SR rozsudkom sp.zn. 5Asan/19/2018 z 27. februára 2020 zrušil uvedený rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkami žalobcu, že mu nebol preukázaný protisúťažný cieľ jeho konania, ani škodlivý následok žalovaným konštatovanej dohody medzi žalobcom a MAHRLO vo verejnom obstarávaní a nebolo preukázané naplnenie niektorej zo skutkových podstat protisúťažných dohôd. Podľa Najvyššieho súdu SR sa krajský súd riadne nezoberal námietkou žalobcu týkajúcou sa postupu žalovaného pri ukladaní pokuty žalobcovi a jej výškou. Podľa Najvyššieho súdu SR absentovali aj úvahy ohľadom uvedených námietok a právne posúdenie krajského súdu, pričom v kontexte uvedeného Najvyšší súd SR konštatoval, že bude úlohou správneho súdu odcitovať právnu normu a vysvetliť, ktoré zo skutkových okolností a právnych argumentov odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy a zároveň

sa má krajský súd vyjadriť, ako predmetnú právnu normu interpretuje.

7. Krajský súd v bodoch 63 až 76 napadnutého rozsudku poukázal na všeobecné východiská týkajúce sa napr. narušenia hospodárskej súťaže prostredníctvom spolupráce konkurentov vo vzťahu k určovaniu pevných cien alebo rozdeľovaním trhu, ďalej na východiská týkajúce vymedzenia dohôd obmedzujúcich hospodársku súťaž a dohôd podnikateľov. Súčasne poukázal na zadefinovanie tzv. hardcore kartelu a charakteristiku zosúladeného postupu podnikateľov.

8. S poukazom na administratívny spis krajský súd uviedol, že žalobca bol vyzvaný, aby ceny oznámené mu jeho konkurentom na trhu, spoločnosťou MAHRLO, uviedol vo svojej cenovej ponuke pod svojim obchodným menom a spolu prílohami zaslal tento dokument späť spoločnosti MAHRLO. Skladba tovaru bola pritom identická ako požadovaná verejným obstarávateľom Strednou odbornou školou letecko-technickou v procese verejného obstarávania pri zadávaní zákazky „Dodávka učebných pomôcok a ďalších potrieb“. K tomu krajský súd konštatoval, že žalobca neposkytol iné alternatívne vysvetlenie uvedeného konania, napr. akému zákazníkovi, keď nie spomínaného verejného obstarávania, sa týkala predmetná žalobcom tvorená cenová ponuka.

9. S poukazom na § 4 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže krajský súd konštatoval, že protisúťažný cieľ dohody a protisúťažné následky dohody sú alternatívne znaky skutkovej podstaty. Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že pokiaľ je zistený protisúťažný cieľ dohody, nie je potrebné skúmať jej následky, a tiež pokiaľ sú zistené protisúťažné následky dohody, nie je potrebné skúmať jej skutočné ciele. Aplikujúc na posudzovaný prípad, pokiaľ bol identifikovaný protisúťažný cieľ dohody, nie je potrebné pre posúdenie aplikácie § 4 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže brať do úvahy následky dohody a je irelevantné, či vôbec táto dohoda mala za následok ovplyvnenie súťaže. Zároveň z tohto dôvodu nie je potrebné skúmať geografický relevantný trh, na ktorý sa dohoda vzťahuje a ani to, či bola dohoda skutočne implementovaná alebo či bola zo strany daného podnikateľa dodržaná.

10. Krajský súd poukázal na to, že výmena informácií nie je neobvyklým prejavom podnikateľov, avšak ak sa jedná o výmenu informácií, ktorá podnikateľom umožní, aby boli informovaní o trhových stratégiách svojich konkurentov, takáto výmena informácií o trhu, okrem toho, že sama o sebe nie je v poriadku, môže tiež mať za následok obmedzenie hospodárskej súťaže. K tomu uviedol, že takto charakterizované konanie je zákonom o ochrane hospodárskej súťaže zakázané, pričom zákonodarca osobitne definuje ako jeden zo zakázaných správania, ktorým podnikatelia vzájomne na seba vplyvajú a koordinujú svoje správanie v procese verejného obstarávania. Koluzívne správanie vo verejnom obstarávaní (tzv. bid rigging) obsahujúce prvky priameho alebo nepriameho určenia cien a rozdelenia trhu patrí medzi tzv. hard core (ťažké) kartely, ktoré priamo obmedzujú hospodársku súťaž, a preto sa zaraďuje k protisúťažným deliktom s najvyššou mierou závažnosti.

11. Krajský súd poukázal na dôkaz, ktorým bol e-mail z 19. júla 2011, z ktorého vyplynulo, že obchodný sprostredkovateľ MAHRLO na základe zmluvy o sprostredkovaní adresoval pracovníkovi žalobcu požiadavku, aby vložil excelovskú tabuľku, ktorá tvorila prílohu e-mailu, na hlavičkový papier žalobcu a zaslal cenovú ponuku späť na adresu spoločnosti MAHRLO. Položky uvedené v prílohe boli zhodné s položkami požadovanými na necenenie v súťažných podkladoch v predmetnom verejnom obstarávaní a ceny uvedené v predmetnom dokumente sa zhodovali s cenami v cenovej ponuke žalobcu, ktorá bola predložená v predmetnom verejnom obstarávaní. Okrem uvedeného v priestoroch žalobcu bol nájdený na lokálnom disku elektronický dokument s názvom „mahrlo“, ktorý obsahuje cenovú žalobcu z 19. júla 2011,

pričom sa ceny zhodujú s cenami v cenovej ponuke zaslanej obchodným sprostredkovateľom MAHRLO žalobcovi a v cenovej ponuke žalobcu predloženej vo verejnom obstarávaní. Z uvedeného podľa krajského súdu vyplynulo, že obchodný sprostredkovateľ MAHRLO inštruoval žalobcu, že má vypracovať pod svojim menom cenovú ponuku do verejného obstarávania, pričom však obsahom tejto cenovej ponuky mali byť ceny určené zo strany MAHRLO, teda nie ceny určené z vôle žalobcu. Žalobca túto požiadavku akceptoval, čo podľa krajského súdu vyplýva zo skutočnosti, že cenová ponuka (na hlavičkovom papieri) žalobcu bola doručená verejnému obstarávateľovi, a to s tými istými cenami, ako ich požadoval uviesť obchodný sprostredkovateľ MAHRLO.

12. Krajský súd mal na základe skutočnosti, že sa žalobca neohradil voči e-mailu od MAHRLO a neohradil sa ani voči oznámeniu o výsledku vyhodnotenia ponúk a zaslaníu zápisnice, ktoré mu bolo doručené verejným obstarávateľom dňa 10. augusta 2011, za preukázaniu žalobcovu vedomú účasť na vyššie opísanom koordinovanom postupe pri verejnom obstarávaní a preto neobstála námietka žalobcu, že v konaní pred správnym orgánom nebolo preukázané, že prejavil svoju vôľu zúčastniť sa na dohode alebo dohodu reálne aplikoval v praxi a že absentuje aj vôľa žalobcu zúčastniť sa údajnej dohody obmedzujúcej súťaž.

13. Krajský súd poukázal na zistenú mimoriadnu zhodu ponúk žalobcu a MAHRLO vo verejnom obstarávaní, kedy výsledná suma v prípade žalobcu zodpovedá 1,05 násobku výslednej sumy uvedenej víťaznou spoločnosťou MAHRLO a uviedol, že dôkazy zhromaždené v spisovom materiáli preukazujú záver, že cenová ponuka nebola pripravená nezávisle od ostatných účastníkov tohto verejného obstarávania, ale bola výsledkom protiprávnej koordinácie. K námietke, že cenová ponuka nebola podaná žalobcom, keďže nebola podpísaná konateľom žalobcu, krajský súd v zhode so žalovaným konštatoval, že B.. R. ako zamestnanec žalobcu na pozícii vedúceho obchodného oddelenia bol relevantnou osobou zastupujúcou žalobcu v obchodných záležitostiach, a teda i vo verejných obstarávaní, pričom z administratívneho spisu vyplynulo, že uvedený stav nebol pre žalobcu výnimočný pretože B.. R. priamo spracúval ponuky za žalobcu a tiež ich aj podpisoval, a to aj pri verejných obstarávaní.

14. Krajský súd vyhodnotil ako veľmi nepravdepodobné tvrdenie žalobcu, že o svojej účasti v predmetnom verejnom obstarávaní nevedel, pričom v tejto súvislosti poukázal okrem elektronického dokumentu s nacenou ponukou aj na výzvu obstarávateľa na predloženie ponuky k predmetnému verejnému obstarávaniu (pod názvom „Dodávka učebných pomôcok a ďalších potrieb“), ktorú si žalobca aj so súťažnými pokladmi prevzal dňa 4. apríla 2011, čo preukazuje doručka, ktorá je súčasťou administratívneho spisu. Podľa krajského súdu žalobca musel prinajmenšom vedieť, že excelovská tabuľka zaslaná od MAHRLO je úplne zhodná s tabuľkou, ktorá bola prílohou súťažných podkladov zaslaných obstarávateľom a teda že cenová ponuka, ktorú zaslal spoločnosti MAHRLO na svojom hlavičkovom papieri môže byť použitá v predmetnom verejnom obstarávaní ako súťažná ponuka. Taktiež muselo byť po prijatí emailu od MAHRLO žalobcovi zrejmé, že spoločnosť MAHRLO bola rovnako ako žalobca vyzvaná na účasť v predmetnej súťaži a prípravu súťažnej ponuky. Okrem uvedeného bolo žalobcovi doručené aj oznámenie o výsledku vyhodnotenia ponúk a zaslanie zápisnice.

15. Krajský súd neakceptoval ani námietku žalobcu, že na jeho označenie ako účastníka protisúťažnej dohody a na vyvodenie sankcií voči nemu musel byť skutkový stav zistený bez akýchkoľvek pochybností, pričom si žalovaný nemôže domýšľať význam jednotlivých „dôkazov“ a odvodzovať z nich skutočnosti, ktoré z nich priamo nevyplývajú. K tomu krajský

súd uviedol, že dôkazy v administratívnom spise poskytujú jednoznačný záver, že išlo o paralelné správanie, pre ktoré neexistuje iné prijateľné vysvetlenie takéhoto správania sa žalobcu a spoločnosti MAHRLO ako to, ktoré uvádza žalovaný v rozhodnutiach napadnutých správnu žalobou, pričom žalobca neposkytol iné alternatívne vysvetlenie uvedeného konania, napr. komu mala byť určená predmetná žalobcom dotvorená cenová ponuka, prečo sa neohradil voči vyššie uvedenému, ani prečo po prijatí oznámenia o vyhodnotení ponúk od verejného obstarávateľa zostal pasívny a nezisťoval, ako je možné, že je účastníkom verejného obstarávania, keď tvrdil, že o tom nemal vedomosť.

16. Krajský súd k námietke, že žalovaným musel byť zámer zúčastniť sa protisúťažného konania preukázaný bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci účastníkov Aalborg Portland a i./ Komisii Európskych spoločností, podľa ktorého činnosti v rámci protisúťažných postupov a dohôd sa uskutočňujú tajne, stretnutia sa uskutočňujú potajomky a na ne sa vzťahujúca dokumentácia je obmedzená na minimum, pričom z toho vyplýva, že ak aj Komisia objaví písomnosti jasne potvrdzujúce protiprávne nadviazanie kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi, tieto písomnosti obyčajne budú len zlomkovité a nesúrodé do tej miery, že je často nutné vyvodit' niektoré detaily prostredníctvom dedukcií. Vo väčšine prípadov sa preto existencia protisúťažného postupu alebo dohody musí vydedukovať z určitého množstva zhôd okolností a znakov, ktoré posudzované ako celok môžu v prípade neexistencie iného koherentného vysvetlenia predstavovať dôkaz porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Okrem uvedeného krajský súd poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci BPB plc/ Komisii Európskych spoločností, sp. zn. T - 53/03, v ktorom sa priamo uvádza, že „z uvedenej judikatúry vyplýva, že tvrdenie žalobcu, podľa ktorého musí Komisia predložiť dôkaz „bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti“ (beyond reasonable doubt) o existencii porušenia v prípade, že ukladá prísne pokuty, musí byť zamietnutý.“.

17. Krajský súd neakceptoval ani námietku, že žalovaný neurčil relevantný trh, pretože relevantný trh je potrebné určiť len vtedy, ak je to potrebné pre určenie, či je dohoda schopná ovplyvniť trh medzi členskými štátmi alebo ak nemožno stanoviť cieľ obmedzenia súťaže. V prípade tzv. cieľových dohôd uvedené nie je potrebné, keďže tieto sú schopné už svojou podstatou narušiť hospodársku súťaž, a to bez ohľadu na dopady týchto dohôd na relevantný trh a bez ohľadu na to, aký je podiel účastníkov konania na relevantnom trhu.

18. K otázke uloženej pokuty krajský súd poukázal na zákon o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý ukladá povinnosť žalovanému za porušenie § 4 ods. 1 uložiť pokutu, zároveň však ponúka možnosť zohľadniť okolnosti konkrétneho prípadu a uložiť pokutu na základe vlastného uváženia do výšky až 10% z obratu (podľa § 10 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie), pričom sa má riadiť kritériami v § 38 ods. 10 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. K tomu krajský súd uviedol, že uloženie sankcie predstavuje diskrečnú právomoc správneho orgánu, ktorá je limitovaná len zákonom a zásadami zdravej logiky a preto je pre súd rozhodujúce, či rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V tejto súvislosti krajský súd po posúdení veci konštatoval, že výška pokuty nepresahuje zákonom stanovenú hranicu a odôvodnenie uloženej sankcie zodpovedá požiadavkám preskúmateľnosti. Poukázal na to, že išlo o hard core kartel a teda nebolo potrebné posúdiť veľkosť relevantného trhu, ďalej na to, že protiprávneho konania sa účastníci konania dopustili v súvislosti s účasťou a predkladaním ponúk vo verejnom obstarávaní. Ďalej sa aj s poukazom na Metodický pokyn žalovaného (bod 6.2) stotožnil so záverom žalovaného, že skutočnosť, že ostatní účastníci administratívneho konania boli zúčastnení na viacerých protisúťažných dohodách nemôže vo vzťahu k žalobcovi vyznieť ako poľahčujúca okolnosť a stotožnil sa aj s

vylúčením možnosti uplatnenia programu zhovievavosti.

19. K žalobnej námietke nesplnenia povinnosti vyhodnocovať efekt v rozhodnutí konštatovanej protisúťažnej dohody medzi žalobcom a spoločnosťou MAHRLO krajský súd poukázal na skutočnosť, že išlo o cieľovú dohodu a taká už sama o sebe zakladá predpoklad protisúťažného konania v rozpore s § 4 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže a teda postačuje už len spôsobilosť hospodársku súťaž nežiadať obmedziť. Poukázal na to, že v zmysle Metodického pokynu žalovaného pri výpočte relevantného obratu správny orgán zvyčajne vychádza z údajov o predajoch realizovaných podnikateľom za posledné uzavreté účtovné obdobie, v ktorom sa podnikateľ zúčastnil na protisúťažnom konaní. V prípade ak sú údaje neúplné, nedôveryhodné alebo neodrážajú postavenie podnikateľa na trhu, môže žalovaný určiť relevantný obrat na základe iných informácií, ktoré sú v danom prípade relevantné. K tomu krajský súd uviedol, že v súlade s vyššie uvedenou metodikou bol v prípade žalobcu, ktorý sa predajom učebných pomôcok nezaobrá a nezaoberal sa ani v rozhodnom období (v roku 2011), pre výpočet základnej sumy pokuty ako východiskový braný obrat dosiahnutý z predaja meracej techniky. Krajský súd konštatoval, že v súlade s Metodickým pokynom bola určená i výška pokuty 62139,31 €, ktorá bola výsledkom výpočtu zo sumy relevantného obratu žalobcu za rok porušenia (2011), ktorý predstavoval 1242786,25 €. Za vyššie opísané okolnosti porušenia určujúce závažnosť porušenia zákona bola v súlade s relevantnou metodikou žalovaným určená sadzba 5% z obratu (bod 4. Závažnosť, odseky 12. až 17. Metodického pokynu žalovaného). Za dĺžku porušovania zákona bol ako súčiniteľ určená 1. Ide o koeficient odrážajúci dĺžku trvania porušovania zákona a pri určovaní dĺžky trvania porušovania zákona žalovaný zohľadní celé roky a celé mesiace, kedy porušenie trvalo, najmenej však jeden mesiac. Obdobie kratšie ako mesiac sa považuje za 1 mesiac (bod 5. Dĺžka porušovania zákona, odseky 18. až 19. Metodického pokynu žalovaného). Takáto výška pokuty podľa názoru krajského súdu bola určená v intenciách určených zákonom o ochrane hospodárskej súťaže a bola vyčíslená v súlade s Metodickým pokynom žalovaného. Taktiež pokuta v uvedenej výške spĺňa všeobecné požiadavky na jej represívnu funkciu a zároveň funkciu individuálnej a generálnej prevencie.

20. Krajský súd konštatoval, že nemá pochybnosti o tom, že v posudzovanom prípade dotknutí účastníci administratívneho konania koordinovali svoje správanie pri účasti a predkladaní ponúk v predmetnom verejnom obstarávaní a svojim postupom tak vylúčili hospodársku súťaž o predmet zákazky, keďže cieľom ich konania bolo vyhnúť sa skutočnej súťaži, resp. predstierať súťaž, aby zabezpečili víťazstvo vopred určeného uchádzača. Konanie žalobcu, ako vyplýva z dôkazov vykonaných správnym orgánom v posudzovanom konaní, podľa krajského súdu naplnilo všetky definičné znaky zosúladený postup medzi podnikateľmi, ktorý bol dohodou obmedzujúcou súťaž v zmysle § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b/ a § 4 ods. 3 písm. f/ zákona o ochrane hospodárskej súťaže v znení účinnom v čase rozhodnom pre posúdenie predmetného skutku.

21. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátom, včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne navrhol priznať sťažovateľovi úplnú náhradu trov konania.

22. V súvislosti s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu. Nedostatočné odôvodnenie namietal vo vzťahu k preukázanej účasti sťažovateľa na koordinácii vo verejnom obstarávaní, kedy uvedené odôvodňoval tým, že

krajský súd za dôkazy o koordinácii správania sťažovateľa a MAHRLO v procese verejného obstarávania považoval e-mailovú komunikáciu, voči ktorej sa sťažovateľ neohradil, ako aj to, že sa neohradil voči oznámeniu o výsledku vyhodnotenia ponúk vo verejnom obstarávaní. Ďalej za taký dôkaz považoval zhodu položiek. K tomu sťažovateľ namietal, že súťažné podklady do verejného obstarávania mu boli spolu s výzvou doručené 4. apríla 2011, avšak tabuľka, ktorá bola prílohou e-mailu mu bola doručená až 19. júla 2011 a za takéto dlhé obdobie nie je objektívne možné požadovať od sťažovateľa, aby si pamätal detaily jednotlivých cenových položiek a bol schopný si ich stotožniť s inými cenovými položkami a už vôbec nie, aby bol sťažovateľ na základe toho schopný identifikovať účasť spoločnosti MAHRLO vo verejnom obstarávaní, tak ako to tvrdí krajský súd. Súčasne sťažovateľ argumentoval, že poskytol vysvetlenie spočívajúce v tom, že predmetná tabuľka obsahovala zoznam tovarov, ktoré na základe dohody s MAHRLO nacenil pre účely podania ponuky zo strany MAHRLO jej zákazníkovi, čo nebolo vzhľadom na obchodné vzťahy týchto spoločností ničím neobvyklým, keďže bežne pôsobil ako dodávateľ alebo odberateľ spoločnosti MAHRLO. Ďalej k e-mailovej komunikácii uviedol, že tejto predchádzala žiadosť zo strany MAHRLO o nacenenie položiek, pričom o tejto nemal žalovaný žiadne podklady, čo však nie je dôvodom, aby predpokladal jej neexistenciu. Zachytená e-mailová komunikácia podľa sťažovateľa dokumentuje len pokračovanie vyššie uvedenej komunikácie na základe predchádzajúcej žiadosti a išlo teda len o oficiálne zaslanie už skôr spracovanej a vykomunikovanej ponuky, ktorá bola určená jednoznačne len pre spoločnosť MAHRLO. Súčasne namietal, že doručenie oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk vo verejnom obstarávaní ešte neznamená, že sa sťažovateľ aj oboznámil s jeho obsahom.

23. Sťažovateľ namietal nedostatočné odôvodnenie naplnenia skutkových podstat protisúťažných dohôd, kedy sa krajský súd nevysporiadal s námietkou, že žalovaný v neuviedol, akým spôsobom táto prezumovaná dohoda medzi sťažovateľom a MAHRLO napĺňa znaky určovania minimálnych alebo fixných cien, tak ako to predpokladá § 4 ods. 3 písm. a/ zákona o ochrane hospodárskej súťaže a skutkovú podstatu dohody o rozdelení trhu podľa § 4 ods. 3 písm. c/ cit. zákona. Súčasne sťažovateľ namietal aj nedostatočné odôvodnenie správnosti postupu žalovaného pri stanovení výšky pokuty vo vzťahu k námietke o likvidačnom charaktere pokuty, pretože nereagoval na to, že sťažovateľ v rámci žiadosti o odklad vykonateľnosti v žalobe poskytol detailný prehľad o obrate a zisku svojej divízie „Meracia technika“ za účtovný rok 2014, ktorý predchádzal roku, kedy žalovaný uložil pokutu (spolu s príslušnými účtovnými závierkami) a uviedol, že pokuta je na úrovni približne dvoch ročných čistých ziskov divízie.

24. V súvislosti s § 440 ods. 1 písm. g) SSP namietal nesprávne právne posúdenie veci vo vzťah k vyhodnoteniu konania sťažovateľa ako koordinácie vo verejnom obstarávaní. K tomu namietal, že z e-mailu nevyplýva akákoľvek dohoda, iniciácia dohody, znak koluzívneho správania alebo akýkoľvek iný súhlasný prejav vôle sťažovateľa smerujúci k uzavretiu dohody v zmysle § 4 ods. 2 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Uviedol, že z e-mailu vyplýva, že odosielateľ (MAHRLO) žiada prijímateľa (sťažovateľa), aby tabuľku v prílohe e-mailu preklopil na svoj hlavičkový papier a ten mu následne zaslal, keďže musel odniesť ponuky zákazníkovi, avšak z uvedeného nevyplýva, o akého zákazníka sa jedná, ani že MAHRLO má v úmysle zákazníkovi predložiť aj ponuku sťažovateľa a ani, že sťažovateľova ponuka má byť predložená do verejného obstarávania. Poukázal na to, že o jeho nevedomosti ohľadom zaslania ponuky do verejného obstarávania svedčí aj to, že cenovú ponuku zaslal bez vyplnenej adresy verejného obstarávateľa. V súvislosti s vyvodzovaním záverov z nepriamych dôkazov pri súčasnej existencii iného možného záveru poukázal na rozsudok Súdny dvor

Európskej únie vo veci Aalborg Portland a i. proti Komisii Európskych spoločenstiev zo dňa 07.01.2004, spojené veci C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, bod 57. K tomu ďalej namietal, že nebolo preukázané, že by Sťažovateľ splnomocnil MAHRLO na konanie v jeho mene v predmetnom verejnom obstarávaní alebo že by Sťažovateľ čo i len neformálne poveril MAHRLO na predloženie ponuky do akejkoľvek súťaže. Taktiež namietal, že nebolo preukázané, že B.. R. bol oprávnený konať v mene sťažovateľa.

25. S poukazom na § 4 ods. 2 písm. a/ zákon o ochrane hospodárskej súťaže namietal, že vo veci absentoval prejav vôle sťažovateľa zúčastniť sa na verejnom obstarávaní a teda zúčastniť sa aj na dohode obmedzujúcej hospodársku súťaž. Z uvedeného dôvodu podľa sťažovateľa žalovaný nepreukázal, že by konanie sťažovateľa predstavovalo zakázanú koordináciu v procese verejného obstarávania.

26. Nesprávne právne posúdenie namietal aj vo vzťahu k posúdeniu konania sťažovateľa ako tzv. cieľovej dohody s prvkami dohody o cenotvorbe a rozdelení trhu, pretože podľa sťažovateľa v rozhodnutiach absentuje dôkaz o existencii akejkoľvek dohody, ktorej účastníkom by bol sťažovateľ, ako aj jej spoločného cieľa. Posudzovanie protisúťažných dohôd z hľadiska cieľa je pritom podľa aktuálnej európskej súťažnej judikatúry potrebné realizovať reštriktívne. Namietal, že žalovaný napriek tomu, že nedokázal potvrdiť existenciu spoločného cieľa účastníkov konania a nemal akékoľvek dôkazy o uzavretí dohody medzi všetkými účastníkmi vo výroku svojho napadnutého rozhodnutia uviedol, že konanie účastníkov konania bolo dohodou obmedzujúcou súťaž, spočívajúcou v priamom alebo nepriamom určení cien a v dohode o rozdelení trhu a v koordinácii správania v procese verejného obstarávania. V tomto kontexte mal sťažovateľ pocit, že žalovaný zámerne posúdil jeho konanie ako dohodu obmedzujúcu hospodársku súťaž z hľadiska cieľa, aby sa vyhol vymedzeniu relevantného trhu a materiálnemu posúdeniu následkov údajného protisúťažného konania na daný relevantný trh. Ďalej namietal, že správne orgány ani krajský súd neuviedli, akým spôsobom dohoda medzi sťažovateľom a MAHRLO napĺňa znaky určovania minimálnych alebo fixných cien tak ako to predpokladá § 4 ods. 3 písm. a/ zákona o ochrane hospodárskej súťaže ani ako napĺňa skutkovú podstatu dohody o rozdelení trhu podľa § 4 ods. 3 písm. c/ cit. zákona. Sťažovateľ uviedol, že žalovaný nebol v konaní schopný preukázať, že by konanie sťažovateľa malo akúkoľvek protisúťažnú povahu tak ako mu to kladie za vinu.

27. Sťažovateľ namietal taktiež nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k uloženej pokute a spôsobu jej vyčíslenia, pričom uložení pokutu považuje za neprimeranú a likvidačnú. Namietal, že pri určovaní pokút bol žalovaný povinný posudzovať závažnosť a dĺžku trvania porušenia ustanovení zákona o ochrane hospodárskej súťaže a bol povinný vziať do úvahy aj iné skutočnosti, ako opakovanosť porušenia, odmietnutie spolupráce, postavenie subjektu ako iniciátora porušovania, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušenia alebo neplnenia dohody obmedzujúcej súťaž v praxi. Súčasne poukázal na to, že žalovaný je povinný riadiť sa aj princípom individualizácie sankcie, podľa ktorého má byť sankcia uložená v závislosti od individuálneho správania a charakteristík každého podnikateľa a podnikateľ má byť sankcionovaný iba za skutky, ktoré mu možno preukázať, avšak podľa sťažovateľa žalovaný neprihliadal na hodnotu tovarov a služieb, ktorých sa údajné porušenie týka (teda tovarov, ktoré boli predmetom verejného obstarávania), ani na špecifiká zistených okolností v súvislosti s osobou sťažovateľa a ani na samotnú hodnotu zákazky vo verejnom obstarávaní. Namietal, že žalovaný neprihliadol na to, že sťažovateľ mohol byť účastníkom prezumovanej dohody obmedzujúcej súťaž iba v jednom verejnom obstarávaní (ktorého sa nezúčastnil z vlastnej vôle), na rozdiel od MAHRLO a zvyšných účastníkov. Rovnako neprihliadol na to, že

sťažovateľ nebol iniciátorom údajných dohôd, pričom mu bola udelená pokuta v takej výške, akoby ním bol (najvyššia zo všetkých účastníkov konania, pričom druhá najvyššia pokuta bola uložená MAHRLO vo výške 14981 eur, teda menej ako 25 % z výšky pokuty uloženej sťažovateľovi). Namietal, taktiež, že žalovaný uložil sťažovateľovi pokutu, ktorej výšku kalkuloval z obratu vygenerovanom v divízii sťažovateľa s názvom „Meracia technika“, pričom tento obrat nebol sťažovateľom vygenerovaný účasťou na trhu učebných pomôcok.

28. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu a uviedol, že jeho odôvodnenie rozsudku sa veľmi podrobne venuje zisteniu a vyhodnoteniu skutkového stavu veci pokiaľ ide o protiprávne konanie sťažovateľa, ako aj jeho právnomu posúdeniu a tiež veľmi podrobne odpovedá na námietky sťažovateľa. Žalovaný poukázal na to, že Najvyšší súd SR rozsudkom pod sp.zn. 2Sžhk/2/2018 z 8. decembra 2020, o.i. potvrdil aj časť rozhodnutia úradu, v ktorej úrad rozhodol o protiprávnom koordinácii spoločnosti MAHRLO s ostatnými podnikateľmi (vrátane sťažovateľa), pokiaľ ide o verejné obstarávanie, ktorého sa zúčastnil aj sťažovateľ. Pokiaľ sťažovateľ namietal vyhodnotenie dôkazov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, žalovaný poukázal na to, že účasť sťažovateľa na dohode obmedzujúcej súťaž vyplýva z viacerých dôkazov, pričom ide predovšetkým o e-mailovú komunikáciu a tiež zhodu cenových indexov, pokiaľ ide o ceny predložené do verejného obstarávania. Tvrdenia sťažovateľa o tom, že ponuku zaslal pre účely MAHRLO v rámci subdodávok považuje žalovaný za nelogické a nedôveryhodné, keďže v e-mailovej komunikácii sťažovateľ obdržal ponuku, ktorú má predložiť do verejného obstarávania od spoločnosti MAHRLO už nacenenu s požiadavkou, aby ju vložil na svoj hlavičkový papier a zaslal späť a teda z tohto hľadiska nedáva zmysel vysvetlenie, že tejto e-mailovej „zachytenej“ komunikácii predchádzala žiadosť zo strany MAHRLO o nacenenie položiek, a že sťažovateľ bol oslovený ako jej subdodávateľ. Takáto „predchádzajúca“ komunikácia nebola počas inšpekcie nájdená, ak však existovala, nič nebránilo sťažovateľovi takúto komunikáciu v rámci správneho konania predložiť úradu.

29. Pokiaľ sťažovateľ argumentoval časovým rozmedzím, v rámci ktorého nie je možné požadovať od neho, aby si pamätal detaily jednotlivých cenových položiek a bol schopný si ich stotožniť s inými cenovými položkami, tieto tvrdenia žalovaný považuje za nedôveryhodné. Počas správneho konania a aj v súdnom konaní sťažovateľ tvrdil, že o svojej účasti vo verejnom obstarávaní nevedel, avšak z administratívneho spisu vyplynulo, že sťažovateľ, pokiaľ ide i predmetné verejné obstarávanie prevzal, výzvu na predloženie cenovej ponuky spolu so súťažnými podkladmi dňa 4. apríla 2011. Prílohou súťažných podkladov bola pritom tabuľka pre nacenenie všetkých 158 položiek (ako je uvedené vyššie, ide o rovnakú tabuľku, ako bola tabuľka priložená vo vyššie uvedenej e-mailovej komunikácii). Dňa 10. augusta 2011 bolo sťažovateľovi doručené Oznámenie o výsledku vyhodnotenia ponúk a zaslanie zápisnice. Žalovaný poukázal na analýzu cenových položiek a uviedol, že porovnaním ponúk uchádzačov MAHRLO a sťažovateľa sa potvrdila mimoriadna zhoda týchto ponúk aj pri výpočte výslednej cenovej ponuky sťažovateľa. Žalovaný sa stotožnil so záverom krajského súdu, že sťažovateľ neposkytol žiadne relevantné alternatívne vysvetlenie zhromaždených dôkazov. S poukazom na § 4 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže žalovaný uviedol, že dané ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet najtypickejších dohôd obmedzujúcich súťaž. Ako uviedol žalovaný v napadnutom rozhodnutí, v predmetnom prípade bolo správne konanie začaté vo veci dohôd obmedzujúcich súťaž podľa § 4 ods. 3 písm. a/, b/ c/ a f/ zákona v znení účinnom do 31. decembra 2011 a táto kvalifikácia bola vo výzve pred vydaním rozhodnutia prvostupňovým orgánom zúžená na § 4 ods. 3 písm. f/ zákona v znení účinnom do 31. decembra 2011. Je zrejmé, podľa popisu protiprávneho konania, že toto konanie okrem koordinácie podnikateľov

vo verejnom obstarávaní zo svojej podstaty zahŕňa aj znaky skutkových podstát podľa § 4 ods. 3 písm. a/ a c/ cit. zákona.

30. Pokiaľ ide o uložení pokutu, žalovaný uviedol, že sťažovateľ pokutu zaplatil a je zrejmé, že jej zaplatenie uvedenej pokuty jeho existenciu neohrozilo a nemalo na neho likvidačný dopad, keďže do súčasnosti sťažovateľ podľa Registra účtovných závierok vykazuje zisk. Ďalej uviedol, že vyplýva z postupu pri ukladaní pokút, ktorý bol popísaný rozhodnutiach, že v predmetnom prípade pri ukladaní pokuty postupoval podľa príslušných ustanovení zákona o ochrane hospodárskej súťaže, a podľa svojho Metodického pokynu účinného v čase vydania rozhodnutia. V rozhodnutiach úradu sú podrobne popísané skutočnosti, ktoré úrad pri ukladaní pokút zohľadnil a ktoré kritériá sa podieľali na kalkulácii pokút.

31. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 5Asan/7/2021. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

32. Kasačný súd v kontexte kasačných námietok považuje za kľúčové pre rozhodnutie veci posúdenie toho, či skutkový stav zistený správnymi orgánmi preukazoval, že sťažovateľ svojim konaním porušil § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 3 písm. a/, c/ a f/ zákona o ochrane hospodárskej súťaže.

33. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. účinného v čase vyhlásenia verejnej súťaže, dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže (ďalej len „dohoda obmedzujúca súťaž“), sú zakázané, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 136/2001 Z.z., na účely tohto zákona dohoda podnikateľov je každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvodený z ich konania.

35. Podľa § 4 ods. 3 písm. a/, c/, f/ zákona č. 136/2001 Z.z. zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje

- a) priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,
- c) rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania,
- f) znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania.

36. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. zákaz podľa § 4 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak spoločný podiel účastníkov dohody obmedzujúcej súťaž alebo podiel ani jedného z nich nepresiahne 10 % celkového podielu tovarov na relevantnom trhu v Slovenskej republike, okrem

a) dohôd obmedzujúcich súťaž uvedených v § 4 ods. 3 písm. a) až c) alebo

b) obmedzovania súťaže kumulatívnym účinkom dohôd obmedzujúcich súťaž, ktoré obsahujú obdobný druh obmedzení súťaže a ktoré vedú k obdobným účinkom na relevantnom trhu, a ich spoločný podiel presahuje 10 % celkového podielu tovarov na relevantnom trhu.

37. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. úrad za porušenie ustanovení § 4 ods. 1, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 25 ods. 5 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10% z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol obrat do 330,- € alebo ktorý nemal žiadny obrat, alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčísliť, pokutu do 330000,- €.

38. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. obrat na účely tohto zákona je súčet tržieb, výnosov alebo príjmov z predaja tovaru, ku ktorému sa pripočíta finančná pomoc poskytnutá podnikateľovi.

39. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že v súdnej veci žalovaný sankcionoval sťažovateľa za jeho participáciu na dohode obmedzujúcou súťaž, ktorá spočívala v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru, v dohode o rozdelení trhu a v koordinácii správania v procese verejného obstarávania, ktoré malo za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu dodania učebných pomôcok a ďalších potrieb určených na vzdelávacie účely. Vzhľadom na charakter tejto cieľovej dohody obmedzujúcej súťaž ako kolúzie vo verejnom obstarávaní, ktorá svojou povahou patrí medzi tzv. ťažké kartely a ktorá obsahuje tak znaky dohody o cene podľa § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 136/2001 Z.z., ako aj znaky dohody o obmedzení alebo kontrole odbytu podľa § 4 ods. 3 písm. b/ cit. zákona a dohody o rozdelení trhu podľa § 4 ods. 3 písm. c/ cit. zákona nie je možné aplikovať ustanovenia § 6 ods. 1 cit. zákona a teda posudzované dohody obmedzujúce súťaž nie sú vyňaté zo zákazu podľa § 4 cit. zákona. Kasačný súd konštatuje, že účastníci konania nepredložili dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že boli naplnené podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z., pričom skutkové okolnosti prípadu ani nenaznačovali, že by tieto podmienky mohli byť naplnené. Nebolo možné teda aplikovať ustanovenie § 6 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z.

40. Kasačný súd s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. uvádza, že cit. ustanovenie obsahuje zákaz dohôd alebo zosúladených postupov podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže, a to pokiaľ zákon neustanovuje inak. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 písm. a/, c/ a f/ zákona v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. je zakázanou najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania a znaky koluzívneho správania, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania. Pre aplikáciu uvedeného je potrebné naplnenie podmienok protisúťažného charakteru dohody podnikateľov a to buď preukázaním protisúťažného cieľa dohody bez nutnosti dokazovania negatívneho dopadu na trh alebo preukázaním škodlivého následku dohody na trh obmedzením hospodárskej súťaže.

36. Kasačný súd uvádza, že ustanovenia zákona č. 136/2001 Z.z. týkajúce sa protisúťažného konania v zásade reflektujú čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní EÚ, pričom príslušné vnútroštátne orgány aplikujú čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní EÚ popri vnútroštátnych ustanoveniach, a vzhľadom na harmonizáciu v tejto oblasti je pri výklade určitých pojmov,

resp. pri posúdení postupov možno poukázať aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, keďže na účely efektívnej aplikácie európskych súťažných pravidiel boli vnútroštátne ustanovenia harmonizované. Príslušné vnútroštátne orgány teda pri uplatňovaní čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní EÚ postupujú rovnako ako pri uplatňovaní vnútroštátnej právnej úpravy.

37. V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ na to, aby vznikla „dohoda“ stačí, aby predmetné podniky vyjadrili svoju spoločnú vôľu správať sa na trhu určitým spôsobom (rozsudky z 15. júla 1970, ACF Chemiefarme/Komisia, 41/69, EU:C:1970:71, bod 112, ako aj z 29. októbra 1980, van Landewyck a i./Komisia, 209/78 až 215/78 a 218/78, neuvverejnený, EU:C:1980:248, bod 86). Pojem „zosúladený postup“ sa týka takej formy spolupráce medzi podnikmi, ktorá síce nedospela až do realizácie prostredníctvom dohody v pravom zmysle slova, ale spôsobilá, že dotknuté podniky sa vedome rozhodli pre praktickú spoluprácu medzi sebou namiesto toho, aby znášali riziko hospodárskej súťaže (rozsudok z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, bod 70). Kritériá koordinácie a spolupráce, ktoré zakladajú „zosúladený postup“ je potrebné teda ponímať vo vzťahu ku koncepcii ustanovení Zmluvy o fungovaní EÚ týkajúcich sa hospodárskej súťaže, podľa ktorej si musí každý hospodársky subjekt samostatne stanoviť politiku, ktorú chce viesť na vnútornom trhu (rozsudok z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, bod 71). Čl. 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, na ktorý z hľadiska podstaty reflektuje aj zákaz uvedený v § 4 zákona č. 136/2001 Z. z., bráni akémukoľvek priamemu alebo nepriamemu kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi, ktorý môže buď ovplyvniť správanie skutočného alebo potenciálneho konkurenta na trhu, alebo odhaliť takému konkurentovi správanie, ktoré sa tieto subjekty rozhodli samy dodržiavať na trhu alebo ktoré zamýšľajú prijať na tomto trhu, pokiaľ je cieľom alebo výsledkom týchto kontaktov obmedzenie hospodárskej súťaže (rozsudok z 26. januára 2017, Duravit a i./Komisia, C-609/13 P, EU:C:2017:46, bod 72).

38. Kasačný súd uvádza, že žalovaný získal dôkazy, ktoré preukazovali účasť jednotlivých podnikateľov na protisúťažnom konaní - na dohodách obmedzujúcich hospodársku súťaž. Analýza žalovaného preukázala, že súťažné ponuky jednotlivých uchádzačov vykazovali také znaky podobnosti, ktorý nemohli vzniknúť náhodne, ale len na základe koordinovaného postupu. Neexistuje žiadne objektívne vysvetlenie tejto zhody než to, že si podnikatelia už v procese prípravy súťažných ponúk vymieňali informácie o obsahu jednotlivých ponúk, a to s predpokladaným cieľom umožniť víťazstvo vopred určenému uchádzačovi. Podľa názoru kasačného súdu, dôkazy zabezpečené zo strany žalovaného hoci aj ide o nepriame dôkazy sú spôsobilými pre prijatie záveru, že sťažovateľ svojim konaním porušil § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 3 písm. a/, c/ a f/ zákona č. 136/2001 Z.z., pretože tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nejde teda len o jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné spoľahlivo vyvodiť vyššie uvedený záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru, ktorý by z hľadiska pravdepodobnosti nedosahoval ani porovnateľnej intenzity. S ohľadom na uvedené sa preto nemožno stotožniť s námietkou sťažovateľa, že musel byť zámer zúčastniť sa protisúťažného konania preukázaný bez akejkkoľvek rozumnej pochybnosti.

39. V tejto súvislosti je z pohľadu kasačného súdu potrebné poukázať na skutočnosť, že pokiaľ ide o zosúladené postupy podnikateľov resp. kartelové dohody, tieto zo svojej povahy bývajú realizované v tajnosti a iba účastníci poznajú nimi dohodnutý plán. Uvedená tajná povaha teda značne sťažuje dokazovanie a pokiaľ by kasačný súd pripustil záver, že akceptovateľné by boli len priame dôkazy, odhalenie týchto konaní by sa v praxi stalo takmer

nemožným. Konkrétne v prípade koluzívneho správania sa podnikateľov v oblasti verejného obstarávania existujú určité faktory, resp. indície, ktoré signalizujú koordinovaný postup medzi účastníkmi verejného obstarávania. Tieto faktory súvisia hlavne so správaním sa podnikateľov v procese predkladania ponúk a stanovovaním ceny. Vo vzťahu k správaniu sa podnikateľov, ktoré môže vyvolávať podozrenie je možné badať určité modely správania, ktoré môžu naznačovať kolúziu, pričom sa môže jednať napr. o situáciu, kedy návrhy alebo ponukové formuláre predkladané rôznymi podnikateľmi obsahujú zhodné nepravidelnosti (napr. rovnaké chyby v kalkuláciách) alebo podobný rukopis, typ písma alebo použitie rovnakých kancelárskych potrieb, prípadne zhodné usporiadanie položiek, čo môže naznačovať, že víťazný uchádzač mohol pripraviť niektoré alebo všetky ponuky neúspešných podnikateľov, alebo môže ísť taktiež aj o podávanie krycej či symbolickej cenovej ponuky a pod. Ďalšou indíciou môže byť informácia, že došlo k stretnutiu alebo komunikácii medzi uchádzačmi v procese prípravy ponúk. Úlohou žalovaného je v prípade existencie takýchto indikátorov zabezpečiť analýzu indícií, prípadne zhromaždiť ďalšie dôkazy, aby na podklade týchto overil a prípadne aj rozhodol, či došlo k protiprávnemu konaniu alebo nie.

40. Aplikujúc uvedené všeobecné východiská na súdenú vec kasačný súd poukazuje na to, že v predmetnom verejnom obstarávaní možno protisúťažné konanie vyvodiť už zo samotného konania účastníkov súťaže (záujemcov), ktoré spočívalo v predložení súťažných ponúk, ktorých obsahom boli ponukové ceny vykazujúce mimoriadnu zhodu indexov pri všetkých cenových položkách, pričom zhoda v tvorbe cien vychádza zo skutočnosti, že každý hospodársky subjekt by mal autonómne určovať svoju obchodnú politiku, ktorú mieni uplatňovať na trhu, a to bráni akýmkoľvek priamym alebo nepriamym kontaktom medzi podnikateľmi, ktorých predmetom alebo následkom je ovplyvniť správanie konkurentov na trhu a dosiahnuť také podmienky hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú normálnym podmienkam na trhu. Pri nezávislom stanovení cien preto objektívne nemôže dôjsť k takej zhode ponukových cien ako došlo v rámci predmetnej verejnej súťaže. Porovnaním ponúk MAHRLO a spoločnosti sťažovateľa žalovaný zistil mimoriadnu zhodu ponúk aj pri výpočte výslednej cenovej ponuky sťažovateľa.

41. Pozornosti kasačného súdu neušlo, že sťažovateľ v cenovej ponuke uviedol po sčítaní všetkých cenových položiek výslednú sumu 54648,69 €, ktorá nezodpovedá skutočnému súčtu všetkých cenových položiek v sume 54648,77 €, pričom zodpovedá 1,05-násobku výslednej sumy uvedenej víťazným MAHRLO, čo znamená, že nielen ceny za jednotlivé cenové položky boli určené ako 1,05-násobok ponuky víťazného žalobcu, ale aj pri určení výslednej sumy bol použitý index v hodnote 1,05 (výsledná suma MAHRLO je 52046,37 € x index 1,05 = 54648,69 €).

42. Kasačný súd ďalej poukazuje na to, že žalovaný po zistení tejto indície zabezpečoval aj ďalšie dôkazy, vedúce k potvrdeniu protisúťažného konania sťažovateľa, pričom za tieto je preukázala e-mailová komunikácia prebiehajúca medzi dvoma účastníkmi predmetného verejného obstarávania (sťažovateľ a MAHRLO), ktorá je detailnejšie už popísaná vyššie. E-mailová komunikácia prebiehala ešte pred vyhodnotením súťaže a týkala sa podávania krycej cenovej ponuky. Vzhľadom k obsahu tejto e-mailovej komunikácie žalovaný dospel k záveru, že podnikatelia si sprostredkovali informácie takého charakteru, ktoré im umožnili predvídať svoje správanie v predmetnom verejnom obstarávaní.

43. Kasačný súd má z takto zabezpečených dôkazov za dostatočne preukázané, že účastníci predmetného verejného obstarávania koordinovali svoje správanie pri účasti a predkladaní ponúk, pričom týmto došlo medzi konkurenciou k nedovoleným kontaktom, ktoré viedli ku

koordinácii správania na trhu v oblasti, ktorá je bežne predmetom individuálneho rozhodovania podnikateľov a predstavuje senzitívnu oblasť, ktorú si podnikatelia chránia pred konkurenciou. Posudzovaná dohoda, ktorý vyplynula z e-mailu, mala bezpochyby potenciál obmedzenia súťaže. Kasačný súd v zhode s krajským súdom ako aj žalovaným poukazuje na to, že funkcia verejných obstarávaní spočíva vo výbere najlepšej ponuky s cieľom šetriť verejné prostriedky. Snaha podnikateľov získať zákazku vo verejnom obstarávaní ich motivuje ponúknuť čo najlepšiu ponuku z hľadiska ceny a kvality. Proces verejného obstarávania smeruje k efektívnemu využívaniu verejných prostriedkov, ale iba za predpokladu, že ponuky sú vypracované a predložené do verejného obstarávania nezávisle. Koordinácia uchádzačov v procese verejného obstarávania tento súťažný proces neprípustne deformuje a nahrádza ho dohodou obmedzujúcou súťaž. Ceny predložené do verejného obstarávania, tak nie sú výsledkom súťaže, ale výsledkom dohody, pričom účastníci dohôd obmedzujúcich súťaž vo verejnom obstarávaní sú motivovaní k tomu, aby získali čo najvyšší prospech, čo vedie k negatívnym dôsledkom v podobe rastu cien a k neefektívnemu vynakladaniu verejných financií.

44. K sťažovateľovej námietke, že žalovaný v rozhodnutiach neuviedol, akým spôsobom dohoda medzi sťažovateľom a MAHRLO napĺňa znaky určovania minimálnych alebo fixných cien tak ako to predpokladá § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 136/2001 Z.z. kasačný súd poukazuje na to, že vychádzajúc zo zistených skutkových okolností týkajúcich sa protisúťažného konania sťažovateľa v procese verejného obstarávania, toto konanie okrem samotnej koordinácie podnikateľov toto konanie okrem samotnej koordinácie podnikateľov vo verejnom obstarávaní zo svojej podstaty zahŕňa aj znaky skutkových podstatí podľa § 4 ods. 3 písm. a/ a c/.

45. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že cenová ponuka nebola podaná žalobcom, keďže nebola podpísaná jeho konateľom, ale „len“ jeho zamestnancom, kasačný súd v zhode s krajským súdom konštatuje, že dotknutý zamestnanec bol v pozícii vedúceho obchodného oddelenia a teda bol relevantnou osobou zastupujúcou sťažovateľa v obchodných záležitostiach, a teda i vo verejných obstarávaní. K uvedenému kasačný súd dopĺňa, že uvedený záver pripúšťa aj judikatúra Súdneho dvora EÚ, ktorý už v minulosti vydal rozsudky (zo 7. júna 1983, *Musique Diffusion française a i./Komisia 100/80 až 103/80*, EU:C:1983:158 a zo 7. februára 2013, *Slovenská sporiteľňa C-68/12*, EU:C:2013:71), vo veciach, v ktorých bola podnikom pripísaná zodpovednosť na základe konania ich zamestnancov. Zamestnanec pritom plní svoje úlohy v mene a pod vedením podniku, pre ktorý pracuje, a považuje sa tak za súčasť hospodárskej jednotky, ktorú tento podnik tvorí (rozsudok zo 16. septembra 1999, *Becu a i.*, C-22/98, EU:C:1999:419, bod 26). Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje i na ustanovenie § 15 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka.

46. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že mu súťažné podklady do verejného obstarávania boli spolu s výzvou doručené 4. apríla 2011, pričom tabuľka, ktorá bola prílohou emailu bola sťažovateľovi doručená dňa 19. júla 2011 a vzhľadom na časový odstup si nemohol pamätať detaily jednotlivých cenových položiek a stotožniť ich s inými cenovými položkami a taktiež nebol schopný identifikovať účasť spoločnosti MAHRLO vo verejnom obstarávaní, kasačný súd poukazuje na zistenia žalovaného, podľa ktorých prílohou súťažných podkladov bola pritom tabuľka pre nacenenie všetkých 158 položiek a išlo o rovnakú tabuľku, ako bola tabuľka priložená vo vyššie uvedenej e-mailovej komunikácii. Okrem toho bolo sťažovateľovi preukázateľne doručené oznámenie o výsledku vyhodnotenia ponúk a zaslanie zápisnice, voči ktorému sa neohradil.

47. K námietke sťažovateľa, že poskytol vysvetlenie spočívajúce v tom, že predmetná tabuľka

obsahovala zoznam tovarov, ktoré na základe dohody s MAHRLO nacenil pre účely podania ponuky zo strany MAHRLO jej zákazníkovi a, že e-mailovej komunikácii predchádzala žiadosť zo strany MAHRLO o nacenenie položiek, k tomu kasačný súd uvádza, že v konaní nebola táto skutočnosť potvrdená napríklad tým, že by sťažovateľ zabezpečil identifikáciu spomínaného zákazníka, čo by prispelo k vierohodnosti tohto tvrdenia a súčasne nepredložil ani žiadny relevantný dôkaz o tom, že by e-mailu predchádzala nejaká žiadosť a preto aj táto časť argumentu ostala len v rovine nepreukázaného tvrdenia.

48. Kasačný súd konštatuje, že pri uložení pokuty hodnotil žalovaný protiprávne konanie podľa kritérií určených v § 38 ods. 10 zákona č. 136/2001 Z.z. a Metodického pokynu žalovaného, pričom hodnotenie deliktu z pohľadu jednotlivých kritérií sa vykonáva na základe správnej úvahy a nemožno opomenúť, že Metodický pokyn žalovaného je eurokonformným interným predpisom zohľadňujúcim všeobecne akceptované a aplikované pravidlá pri ukladaní sankcií za daný typ správnych deliktov. V tomto smere kasačný súd nezistil pochybenie žalovaného.

49. Sťažovateľovi bola uložená pokuta vo výške približne 3% z celkového obratu a teda táto bola uložená v spodnej polovici zákonom č. 136/2001 Z. z. ustanovenej sadzby. Pri výpočte pokuty žalovaný vychádzal z jeho relevantného obratu, pričom z tejto východiskovej hodnoty bola určená základná suma pokuty na základe závažnosti (5% z relevantného obratu, rovnako ako v prípade ostatných účastníkov konania). Pokiaľ sťažovateľ namietal nesprávne určenie relevantného obratu, kasačný súd uvádza, že pri výpočte základnej sumy pokuty bol braný do úvahy obrat dosiahnutý z predaja meracej techniky, ktorá tvorila časť ponuky predloženej sťažovateľom do verejného obstarávania, ktorého sa jeho porušenie týkalo a celkový obrat bol použitý iba na zistenie, či nedošlo k prekročeniu maximálnej hranice pre uloženie pokuty.

50. K námietke, že sťažovateľ nebol iniciátorom dohôd, kasačný súd konštatuje, že uvedené nepredstavuje poľahčujúcu okolnosť, ktorá by mala vplyv na výšku pokuty, keďže táto okolnosť sa naopak posudzuje ako priťažujúca v prípade, že by sťažovateľ iniciátorom bol. Kasačný súd súčasne uvádza, že sťažovateľ nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov, pre ktoré by uloženie pokuty bolo možné považovať za likvidačnú a takáto skutočnosť ani z konania nevyplynula. Výška uloženej pokuty neprekročila limit ustanovený v § 38 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z.z. Na podklade uvedeného kasačný súd konštatuje, že uložená pokuta, ako výsledok správnej úvahy (pri ktorej má správny súd stanovené zákonné limity prieskumu) bola uložená vo výške zodpovedajúcej zákonnému rozpätiu stanovenému pre relevantný obrat a súčasne takto uložená pokuta aj podľa kasačného súdu spĺňa účel tak z hľadiska generálnej prevencie ako aj z hľadiska požiadavky represívny charakteru, dôsledkom čoho by do budúcnosti mala motivovať sťažovateľa k rešpektovaniu právnych predpisov.

51. Kasačný súd nepovažuje za dôvodnú kasačnú námietku podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu rozsudku. Kasačný súd uvádza, že si je vedomý požiadaviek kladených zákonom, ústavou aj judikatúrou vnútroštátnych aj medzinárodných súdov na odôvodnenie rozhodnutí súdu, ako jednej z garancie základného ústavného práva na prístup k súdu, avšak v kontexte napadnutého rozsudku krajského súdu konštatuje, že zohľadňujúc skutočnosť, že sa jedná o rozsudok z oblasti práva, vyznačujúceho sa skutkovou aj právnou náročnosťou ako aj osobitnou terminológiou, krajský súd postupoval správne, keď pri formulovaní odôvodnenia poukázal aj na právne názory a postupy žalovaného, s ktorými sa stotožnil. Nie je možné prisvedčiť sťažovateľovi, že krajský súd sa jeho žalobnými dôvodmi dostatočne nezaoberal, pretože krajský súd uviedol relevantné právne závery, ktoré správnosť žalobnej argumentácie vyvracajú.

52. Kasačný súd sa konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými relevantnými námietkami, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci. Kasačný súd preto v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti tak neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

53. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd v zmysle § 447 ods. 1 SSP priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok. S ohľadom na § 446 ods. 2 písm. c/ SSP sa kasačný súd týmto návrhom sťažovateľa osobitne nezaoberal.

54. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal, žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

55. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 26. októbra 2022